

Evne til at samle alle Kræfter baade i det politiske og i det økonomiske Liv. Jeg tror paa, at det er nødvendigt at søge disse Spørgsmaal efterhaanden løftet ud af den politiske Kamp og i Stedet for at kaste Kampforslag ind fra de forskellige Sider at drage — som det ogsaa tidligere er sket her i Landet — Partiernes ind i en Tilrettelæggelse paa Forhaand af en samlet Plan paa dette Omraade. Derfor har jeg ogsaa i Udvalget stillet Forslag om et staaende erhvervspolitisk Udvalg her i Rigsdagen, hvor Stedet vilde være til et saadant forberedende Arbejde. Jeg har heller ikke mødt nogen Afvisning deraf fra de andre Partiers Side, undtagen maaske fra Socialdemokratiet, hvad der er saa meget mærkeligere, som dette Parti i Fjor og i Forfjor var Tilhænger af, at et saadant erhvervspolitisk Udvalg blev nedsat her i Tinget.

Med de Bemærkninger, som jeg her har fremsat, vil jeg da foreslaa, at det foreliggende Lovforslag og de Ændringsforslag, som er stillet af det konservative Folkeparti og af Socialdemokratiet, forkastes. De er Udtryk for et første Skridt paa Højprotektionismens Vej, den Vej, som er vandret af de andre europæiske Stater, men som i dette Øjeblik har spillet Fallit. For det er jo ikke saaledes, som det ærede Medlem Hr. Drachmann gerne ynder at give det Udseende af, at nede i Genève mødtes Mænd fra forskellige af disse højprotektionistiske Lande, snedige Nationalister, som talte smukke Ord om Frihandelen, men derefter tog hjem og handlede stik derimod. Det, som er Sandheden, er, at der nede mødtes under denne økonomiske Konference sagkyndige og Statsmænd fra alle Europas Lande og gjorde Protektionismens Bo op, idet de paapegede, at intet Land af dem, der har anvendt Protektionismen, har faaet Velsignelse eller større Rigdom deraf, gjorde Protektionismens Bo op ogsaa i den Forstand, at man fjøede til, at der vilde indtræde økonomisk Undergang for det samlede Europa, hvis ikke en anden Linie fremtidig fulgtes. Derfor siger jeg i Dag her, hvad der enstemmigt lød fra Genèvekonferencen: „De Forsøg, der er gjort lige efter Krigen paa at skabe fornyet Trivsel ved Hjælp af en økonomisk Isoleringspolitik, har vist sig efter snart 9 Aars Forløb at have spillet fuldstændig Fallit. Verdensopinionen, der nu ved Besked, begynder at forstaa, at lykkelige Kaar ikke kan opnaas for nogle med Udelukkelse af andre“, og jeg anser det nu for en kær Pligt i Fortsættelse heraf at minde Socialdemokratiet om,

at det, der der blev sagt fra Genève, var i samme Aand som den Røst, der for kort Tid siden lød til det socialdemokratiske Parti fra den faglige Internationale i Amsterdam, da denne sagde til de socialdemokratiske Partier i alle Lande: Toldfrihed maa fordres for alle Raastoffer for den industrielle og agrariske Produktion; Tolden for Fabrikata maa nedbringes og efterhaanden afskaffes; Nedbrydning af alle Arter af Toldskranker er Forudsætningen for Genrejsningen af Europas Økonomi. Jeg haaber, at disse Ord endnu kan naa socialdemokratiske Øren og ogsaa endnu blive forstaaet.

Maa jeg sige til det ærede Medlem Hr. Stauning, at vi ønsker stadig at handle derefter. Vi afviser Toldbeskyttelsen, som Socialdemokratiet hidtil har været enig med os i at afvise. Vi afviser den som et Middel, der er farligt for Danmark at anvende, og som ikke nogetsteds har vist sig at kunne udrydde Arbejdsløsheden. Men vi afviser det ikke, fordi vi ingen Bekymring nærer i Anledning af Arbejdsløsheden, som det ærede Medlem Hr. Stauning insinuerede — han ved godt, at det slet ikke er sandt —, men fordi vi hævder, at Samarbejde paa dette Omraade er nødvendigt og maa tilrettelægges, saa at der virkelig sættes ind paa de Punkter, hvor de største Virkninger kan opnaas.

Fraenkel: Jeg afbrød det ærede Medlem et Par Gange, hvor han fremsatte nogle faktiske Urigtigheder. Jeg kunde have afbrudt paa mange andre Steder, for jeg har sjældent hørt saa mange Urigtigheder blive fremsat som Kendsgerninger som netop i den Tale, der nylig er sluttet, men jeg vil holde mig til de to, ved hvilke jeg tillod mig en Afbrydelse.

Det ærede Medlem sagde, at Arbejderne, baade i England og i Tyskland, altid havde været for Frihandel, men det ærede Medlem maa dog, naar han husker sig en lille Smule om, kunne vide, at det er fuldkommen forkert. Han maa dog kunne erindre, at Gennembrudet af den engelske Frihandel fandt Sted, lad mig sige i 1830erne til 1846; da kom det egentlig vældige Skub i Bevægelsen. Men netop indenfor det samme Tidsrum faldt den vældigste revolutionære Arbejderbevægelse, der nogen Sinde — jeg undtager end ikke den nuværende Kulstrøjk — har fundet Sted i England, nemlig Chartismen. De vil forgæves i Charteret, altsaa Programmet, lede efter et eneste Ord om Frihandel. I det hele taget inter-